

1935 m. buvo Lietuvos gaisrų

Eil. nr.	Gaisro priežastis	Kiek gaisrų	Padaryta trek litų nuostolių
1	Padegimai	164	609.500,—
2	Žaibas	194	400.300,—
3	Netinkamas krosnių ir dūmtraukų pamūrijimas	125	196.400,—
4	Užsidegusios dūmtraukų suodus	170	333.200,—
5	Lokomobiliai ir kitos mašinos, spro- gimai, vaikų žaidimai ir k.	76	323.000,—
6	Neatsargus elgimasis su ugnimi	222	696.500,—
7	Nežinomas priežastys	827	5.891.500,—
	IŠ viso	1.778	8.450.400,—

Matome, kad dėl blogų krosnių ir dūmtraukų buvo 295 gaisrai. Sudegusiojo turto vertė siekia 529.600 litų. Ir tai tik per vienus 1935 metus. Kiek už tuos pinigus būtų galima pamūryti gerų krosnių ir dūmtraukų?

Gaisrų lentelėje pažymėti 827 gaisrai „dėl nežinomas priežasties“. Iš tiesų, didesnės pusės gaisrų priežastis — blogas dūmtraukis. Tiki po gaisro nebe galima surasti jo kilimo priežastį, nes krosnis ir dūmtraukis sugriuvęs. Padegėlis ir nebesužino tikrosios gaisro priežasties.

Dažnai mėgstama visų krosnių dūmus ant lubų susleisti į vieną bendrą dūmtrauką. Tam tikslui mūri-

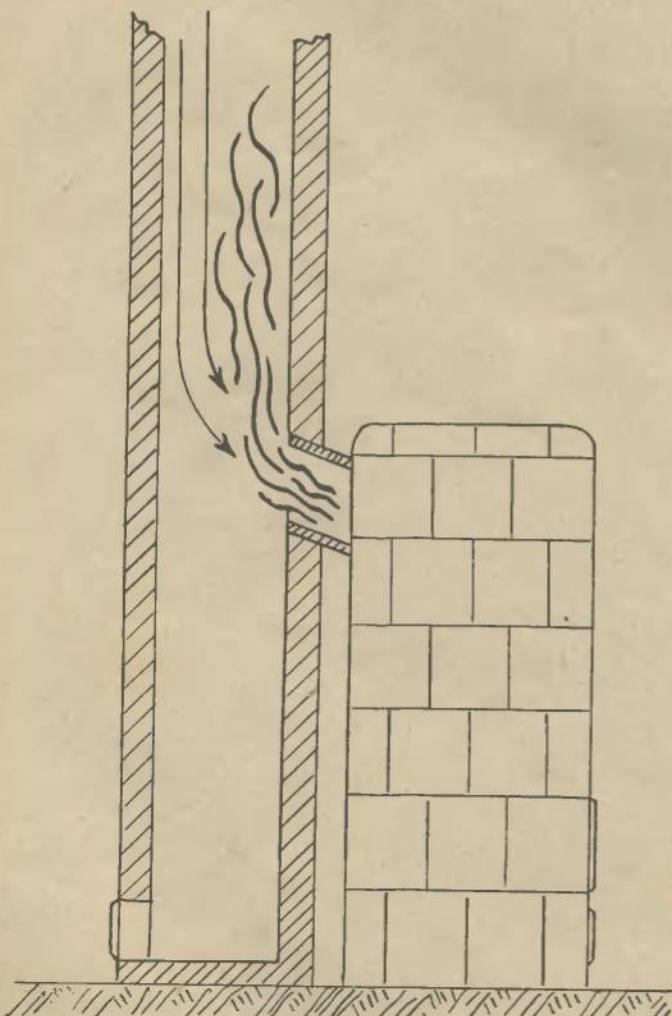
jami gulsti dūmtakiai. Tai viena gaisro priežastis. Tas paprotys likęs dar iš baudžiavos laikų. Kai kur tada buvo įvestas mokesčis „nuo dūmo“, t.y., nuo dūmtraukų skaičius. Tada buvo pradėta tevesti tik 1-ną dūmtrauką pro stogą. Dabar tai visai nebepateisinama.

DŪMTRAUKIO DYDIS.

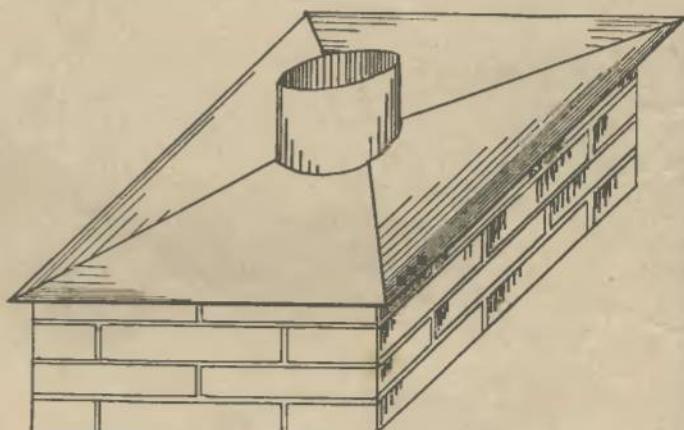
Jei dūmtraukis visai lygus, aukštasis ir be posūkių, jo 14×14 cm. angos skerspiūvio užtenka 2 šildomo sioms krosnims arba vienai virykliui. 3 šildom. krosnims arba kepmajai krosnai reikia 14×21 cm. dūmtraukio angos skerspiūvio.

Ūkio trobesių krosnims tokį dūmtraukio angų užtenka. Jei kartais reikia dar didesnės skylys, tada jis gali būti mūrijama 21×21 cm., 21×27 cm., 27×27 cm. ir t.t. dydžio. Juo aukštesnis dūmtraukis, juo geriau traukia. Jei dūmtraukis per mažas, dūmai į jį netelpa ir krosnis rūksta. Jei per didelis — dūmai jo neužpildo, ir kuras blogai dega. Per didelių dūmtraukų pasitaiko senose trobose, kumetynuose, dvaruose. Krosnys, ijjungtos į tokį dūmtrauką, blogai kūrenasi, nes į jį išeję dūmai jo neužpilda (žiūr. 165 pav.).

Toki per didelį dūmtraukų reikia pertverti, t. y., padalyti į 2 — 4 atskirus dūmtraukius. Kitaip dar lengviau jis pataisyti — užmauti atitinkamai siauresnį skardinių vamzdį, lyg kepurę, kaip parodyta 166 paveiksle. Trauka pagerės.

165 pav. Krosnis, prijungta prie per didelio dūmtraukio. Dūmai jo neužpilda, žemyn veržiasi šaltas lauko oras ir mažina trauką.

166 pav. Didelio dūmtraukio uždengimas.

DŪMTRAUKIO MŪRIJIMAS

Dūmtraukis reikia mūryti labai rūpestingai. Jo sienos turi būti be mažiausių plysių. Jos paprastai mūrijamos $\frac{1}{2}$ plytos storio. Dažniausiai tokio jų storio ir pakanka.

Dūmtraukio sienos nuolat keičiasi. Kūrenimo metu dūmtraukis iškaista, ir jo sienos plečiasi, atvėsusios — traukiasi. Žiemą dažnai dūmtraukis ir persėla. Iš kūrenamos krosnies kartu su dujomis eina daug vandens garų, kurie irgi gadina dūmtraukio sienas. Iš to matome, kokia atsakinga dūmtraukio pareiga. Rūpinimės, kad jo amžius būtų lygus su namų amžiumi. Plytas ir kitą medžiagą jam rinkime geriausią. Siūlys darykime plonas, vidų — lygū. Dūmtraukui mūryti galime imti molio tešlą. Žinoma, kalkių skiedinių yra daug geresnis, bet kartais dūmtraukyje kalkės išdega. Mūrijant kalkių skiediniu, reikia vidaus sie-